

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/41/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413010003
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5413010003.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudkýň JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na verejnom zasadnutí konanom 12. augusta 2014 prejednal odvolanie obžalovaného S. T. proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/1/2013 z 11.3.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/1/2013 z 11.3.2014.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por., podľa § 285 písm. f) Tr. por. obžalovaného S. T., nar. XX.X.XXXX v Q., trvale bytom C. P., ul. L. R. č. XXXX/XX,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Dolný Kubín, sp.zn. Pv 450/2010 zo 14.1.2013, podľa ktorej sa mal dopustiť prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

v C. P. a všade tam, kde sa zdržiaval v období od 1.4.2009 do 16.9.2013, si ako rodič neplní riadne a včas svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu voči synovi E. E., nar. XX.XX.XXXX, vyplýva zo Zákona o rodine, pričom rozsah a spôsob jej plnenia bol určený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. P/14/1998 zo dňa 26.10.1998 sumou 1 000,- Sk (33,19 Eur) a rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 8P/11/2010 zo dňa 28.10.2010 sumou 56,- Eur od 1.2.2010 do 31.8.2010 a sumou 66,- Eur od 1.9.2010 mesačne vopred, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky W. E., nar. X.XX.XXXX, keď v žalovanom období zaplatil výživné len čiastočne, a to v októbri 2009 sumu 66,38 Eur, v máji 2010 sumu 100,- Eur, v januári 2011 sumu 106,38 Eur, vo februári 2011 sumu 53,33 Eur, v apríli 2011 sumu 53,19 Eur, v máji 2011 sumu 66,- Eur a 69,76 Eur, v júni 2011 sumu 66,- Eur a 66,29 Eur, v júli 2011 sumu 66,- Eur a 55,88 Eur, v auguste 2011 sumu 66,- Eur a 52,04 Eur, v septembri 2011 sumu 66,- Eur a 52,04 Eur, v októbri 2011 sumu 66,- Eur a 63,28 Eur, v novembri 2011 sumu 66,- Eur, v decembri 2011 sumu 66,- Eur, v januári 2012 sumu 66,- Eur, vo februári 2012 sumu 66,- Eur a 62,95 Eur, v marci 2012 sumu 66,- Eur a 97,70 Eur, v júni 2012 sumu 66,- Eur, v júli 2012 sumu 66,- Eur, v októbri 2012 sumu 132,- Eur a v novembri 2012 sumu 66,- Eur a takto konal napriek tomu, že v žalovanom období mal dostatočný príjem z pracovného pomeru, a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom W. E., nar. X.XX.XXXX, najmenej 616,68 Eur,

pretože trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/1/2013 z 11.3.2014 bol obžalovaný S. T. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe, že:

v Dolnom Kubíne a všade tam, kde sa zdržiaval v období od 1.4.2009 do 12.9.2013, si ako rodič neplnil riadne a včas svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu voči synovi E. E., nar. XX.XX.XXXX, vyplýva zo Zákona o rodine, pričom rozsah a spôsob jej plnenia bol určený:

v období od 1.4.1998 do 31.1.2010 rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. P/14/1998 zo dňa 26.10.1998 sumou 1 000,- Sk (33,19 Eur) mesačne,

v období od 1.2.2010 do 31.8.2010 rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 8P/11/2010 zo dňa 28.10.2010 sumou 56,- Eur mesačne,

v období od 1.9.2010 doteraz rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 8P/11/2010 zo dňa 28.10.2010 sumou 66,- Eur mesačne,

vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky W. E., nar. X.XX.XXXX, keďže v žalovanom období zaplatil výživné voči svojmu synovi len sčasti, a to v októbri 2009 sumu 66,38 Eur, v máji 2010 sumu 100,- Eur, v januári 2011 sumu 106,38 Eur, vo februári 2011 sumu 53,33 Eur, v apríli 2011 sumu 53,19 Eur, v máji 2011 sumu 66,- Eur, v júni 2011 sumu 66,- Eur, v júli 2011 sumu 66,- Eur v auguste 2011 sumu 66,- Eur, v septembri 2011 sumu 66,- Eur, v októbri 2011 sumu 66,- Eur, v novembri 2011 sumu 66,- Eur, v decembri 2011 sumu 66,- Eur, v januári 2012 sumu 66,- Eur, vo februári 2012 sumu 66,- Eur, v marci 2012 sumu 66,- Eur, v júni 2012 sumu 66,- Eur, v júli 2012 sumu 66,- Eur, v októbri 2012 sumu 132,- Eur, v novembri 2012 sumu 66,- Eur, v januári 2013 sumu 132,- Eur, v marci 2013 sumu 66,- Eur, v apríli 2013 sumu 66,- Eur, v máji 2013 sumu 66,- Eur, v júni 2013 sumu 66,- Eur, v júli 2013 sumu 66,-Eur a v auguste 2013 sumu 66,- Eur, hoci v žalovanom období mal dostatočný príjem z pracovného pomeru, a tak za žalované obdobie dlhuje na výživnom voči svojmu synovi sumu 1 202,62 Eur.

Za tento prečin súd podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., v spojení s § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a uložil obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Súd obžalovanému podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určil skúšobnú dobu vo výmere 3 roky.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie obžalovaný s odôvodnením: „Obžalovaný od samého začiatku konania tvrdí, že sa cíti byť nevinný, čo zopakoval aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.3.2014. Svedkyňa E. na hlavnom pojednávaní korigovala svoju výpoveď zo skoršieho štádia konania, nakoľko si uvedomila, že pri predchádzajúcej výpovedi nezohľadnila platby, ktoré jej prišli z úradu práce ako úhrady náhradného výživného. Svedkyňa E. ďalej uviedla, že vie, čo bolo obsahom čestného vyhlásenia, ktoré jej dal obžalovaný podpísať, a pred súdom uviedla, že jej obžalovaný na výživnom už nič nedlhuje. Vzhľadom k tomu, že svedkyňa uviedla, že jej bolo poskytované z úradu práce náhradné výživné, je možné sa domnievať, že obžalovanému tak vznikla povinnosť voči úradu práce tieto platby uhrádzať, aby tak voči nemu nebola zo strany úradu práce vedená exekúcia. Obžalovaný uviedol, že v súvislosti s vyplácaním náhradného výživného voči jeho synovi úrad práce voči nemu neeviduje žiadnu pohľadávku a ani nevedol exekúcie voči nemu v tejto súvislosti. Čo sa týka poslednej preukázanej sumy svedkyne E. vo výške 400,- Eur, k septembru 2013 predstavovala dlžná suma na výživnom hodnotu 201,19 Eur, takže suma 400,- Eur plne pokryla zostávajúcu dlžnú sumu. Aj keď bola táto suma z jej strany použitá na úhradu nákladov na pohreb jej zosnulého syna, táto suma musí byť braná ako úhrada výživného, čo svedkyňa svojím vyhlásením aj potvrdila, nakoľko sú ňou, aj keď po smrti, zabezpečované potreby dieťaťa. Navyše svedkyňa má zo zákona nárok na požiadanie o príspevok na pohreb, ktorý predstavuje štátom garantovanú dávku. Vzhľadom k vyššie uvedenému nie je možné prihliadať na S. T. ako na obžalovaného, pokiaľ úrad práce voči nemu neeviduje žiaden dlh a matka jeho syna písomne potvrdila, že všetky dlhy na výživnom voči nej má uhradené. Tieto skutočnosti preukazujú, že obžalovaný mal svoju vyživovaciu povinnosť splnenú pred vyhlásením rozsudku. Uvedené skutočnosti taktiež preukazujú, že aj v prípade, ak by bol daný dôvod na podanie obžaloby, čo obžalovaný popiera, tak v zmysle § 86 písm. a) a b) Tr. zák. by trestnosť činu zanikla. Z týchto dôvodov obžalovaný navrhuje, aby krajský súd napadnuté rozhodnutie zrušil a obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil.“

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Odvolací súd zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7, právo na obhajobu - § 2 ods. 9, voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12, rovnosti (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14. Odvolací súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja, zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodíť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Okresný súd zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil aj výrok o treste. Odôvodnenie rozsudku teda učinil súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

Obžalovaný S. T. na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde 15.7.2014 uviedol, že je presvedčený, že zameškané výživné vo vzťahu k W. E. vo výške 1 202,62 Eur má zaplatené. Je nevinný a chce byť oslobodený. Na ďalšom verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde 12.8.2014 svedkyňa W. E. - matka E. E., voči ktorému mal obžalovaný zákonnú vyživovaciu povinnosť, po zákonom poučení prehlásila, že všetko výživné za zameškané obdobie v tejto veci má obžalovaný uhradené.

Podľa § 86 písm. a) Tr. zák. trestnosť prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. zaniká, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný zaplatil zameškané výživné vo výške uvedenej súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku. Zo zisteného skutkového stavu krajský súd následne ustálil, že obžalovaný splnil podmienky účinnej ľútosti podľa § 86 písm. a) Tr. zák., a preto podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a § 285 písm. f) Tr. por., obžalovaného oslobodil spod obžaloby, pretože trestnosť činu zanikla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.